

ശ്രീനാരായണഭട്ടപ്പാദവിരചിതാ ശ്രീപാദസപ്തതിഃ

{॥ ശ്രീനാരായണഭട്ടപ്പാദവിരചിതാ ശ്രീപാദസപ്തതിഃ ॥}

ദക്ഷാധഃകരപൽലവേ ലസദസിം ദക്ഷോർധ്വഗേ ശുലിനീം
വാമോർധ്വേ ഫലകോജ്ജ്വലാം കടിതടന്യസ്താന്യഹസ്താമ്ബുജാമ് ।
ശുലാഗ്രാഹതകാസരാസുരശിരോനിഷ്ഠാം പഹൃഷ്ടാം സുരൈർ-
ജുഷ്ടാമിഷ്ടഫലപദ്രാം ഭഗവതീം മുക്തിസ്ഥലസ്ഥാം ഭജേ ॥ ൧॥

യത്സംവാഹനലോഭിനഃ ശശികലാചൂഡസ്ത ഹസ്താമ്ബുജ-
സ്തപർശേനാപി ച ലോഹിതായതി മുഹൂസ്തവത്പാദപങ്ക്തേരുഹമ് ।
തേനൈവോദ്യതകാസരാസുരശിരശ്ശൃംഗാഗസ്രഞ്ചൂർണന-
പ്രാചൺഡ്യം തദനുഷ്ഠിതം കില കഥം മുക്തിസ്ഥലസ്ഥേ! ശിവേ! ॥ ൨॥

ത്വത്പാദം നിജമസ്തകേ ഘടയിതും കേ കേ നു ലോകേ ജനാഃ
കിം കിം നാരചയന്തി ദുശ്ചരതപശ്ചർയാസപർയാദികമ് ।
മന്യേ ധന്യതമം തു ദേവി! മഹിഷം വൈരസ്ഥയൈവ ത്വയാ
യന്മൂർധ്നി സ്വയമേവ പാതകഹരം പാദാമ്ബുജം പാതിതമ് ॥ ൩॥

ത്വത്പാദാമ്ബുജമർപിതം ക്വ നു ശിവേ! കിൻനു തത്രീമസ്തകേ?
നിത്യം തത്ത്വവിചാരദർശനസാം ചിത്താമ്ബുജാഗ്ദേഷു വാ? ।
കിം വാ ത്വത്പണ്ണയപ്രകോപവിനമൻമാരാരിമൗലിസ്ഥലേ?
കിം പരോത്ഖണ്ഡിതഘോരസൈരിഭമഹാദൈത്യേൻദ്രമൂർദ്ധാൻതരേ? ॥ ൪॥

ത്വത്പാദാഞ്ചലരുപകൽപലതികാബാലപ്രവാലദ്വയം
യേ താവത്കലയന്തി ജാതു ശിരസാ നമരേണ കമരോജ്ജ്വലമ് ।
തേഷാമേവ ഹി ദേവി! നന്ദനവനകുന്ദാസു ലഭ്യം പുനഃ
സ്വർവൽപീതരുണപ്രവാലഭരണം സേവാനുരൂപം ഫലമ് ॥ ൫॥

ധാവൽയം പരിലാൽയതേ പുരരിപോരങ്ഗേന തുങ്ഗശ്രീയാ
കിഞ്ച ശ്യാമലിമാപി കോമലതരേ ഭാത്യേവ ഗാത്രേ ഹരേഃ ।
തത്താദൃക്പദവിം മമാപി ജനയേത്യസ്തോകസേവാരസാ-
ദാരുൺയം തവ ലീയതേ ചരണയോഃ കാരുൺയമൂർതേ! ശിവേ! ॥ ൬॥

ആരുൺയം യദിദം ത്വദീയപദയോരാഭാതി, തത്കേചന
പ്രാഹുസ്തുങ്ഗനിതമ്ബഭാരഭരണക്ലാൻത്യാ കിലോപാഗതമ് ।
അന്യേ മാഹിഷമൂർദ്യപേഷമിലിതം രക്തദ്രവം മൻവതേ
മന്യേ/ഹം തു നതേഷു സാൻദ്രമനുരാഗോദ്ഗാരമേവാനയോഃ ॥ ൭॥

പ്രാഹുഃ പദ്മസമാശ്രയം ശതധൂതിം ത്വത്പാദപദ്മാശ്രയാ-
ദന്തസ്ത്വത്പദപദ്മവീക്ഷണവശാത്കൃഷ്ണോപി പദ്മേക്ഷണഃ ।
യത്പദ്മാർചനമാമനന്തി സുധിയോ ദാരിദ്ര്യവിദ്രാവണം
മുക്തിക്ഷേത്രഗ്രതേ! ഭവാനി! തദപി ത്വത്പാദപദ്മാർചനമ് ॥ ൮॥

പാദം തേ സരസീരുഹദ്യുഹമിമം യത്സേവതേ പദ്മഭൂ-
ർനൂനം തത്സ്വനിവാസപങ്ക്ജവരശ്ഠിലഞ്ചനാശങ്ക്യാ ।
ഗോവിന്ദോ/പി ച വാരിരാശിദുഹിതൂർവാസാബ്ജബാധാഭിയാ
സ്വസ്തൈവാഗക്രരോദ്ഗൃഹീതകമലതലാണാഭിലാഷേണ വാ ॥ ൯॥

സേവന്തേ കുലസമ്പദേ നഖമയാഃ ശീതാംശവസ്ത്വത്പദം
തത്പാകോ നനു വീക്ഷ്യതേ ഹി നിതരാമന്യേഷു ശീതാംശുഷു ।
ഏകോ ബാലക ഏവ മൌലിമയി! തേ യാതോ, ലലാടാത്മതാ-
മന്യോ നിർമലമൺഡലദശാമന്യൌ തു ധന്യൌ ഗതൌ ॥ ൧൦॥

ഘോരം പാദസഹസക്രം പക്രടയന്നാശാസു ഭാസാം പതി-
ർധ്വാന്തം നോ പുനരാന്തരം ശമയിതും ശക്നോതി ശൈലാത്മജേ! ।
ത്വത്പാദദ്വിതയേന കോമലതരേണാനേന ചേതഃസ്പൃശാ

ജന്തുനാം ബഹിരന്തരന്ധതമസം കൃന്തത്യനന്തം ശിവേ! ॥ ൧൧ ॥

സുര്യേന്ദ്വഗ്നിസമീരണാദിസകലസ്വർവാസിനാമുന്മദഃ
സർവാൺയേവ പദാനി യോ മമിതവാൻ ദുർവാരശൗര്യോഷ്മണാ ।
തം ഘോരം മഹിഷാസുരം നിജപദേനൈകേന സമ്മൃദനതീ
യത്ത്വം പത്ത്രയകൃമാസ്തതഃ കിമപരം ത്വദ്വൈഭവം ബ്രഹ്മഹേ ॥ ൧൨ ॥

ഏകം വാമതയൈവ, ദക്ഷിണതയൈവാന്യത്പദം ദേഹിനാം
ഖ്യാതം മുക്തിപുരാധിവാസിനി! ശിവേ!, ചിത്രം ത്വയി ത്വീദൃശമ് ।
ആനന്ദരേഷു ജനേഷ്വഭീഷ്ടകരണേ പാദാവുഭൗ ദക്ഷിണാ-
വാനന്ദരേ തു കൃതാഗസി സ്മരഹരേ വാമാക്ഷി! വാമാവുഭൗ ॥ ൧൩ ॥

ആനന്ദസ്യ പുരദ്യുഹഃ ശിരസി തേ പാദാബ്ജപാതഃ ശിവേ!
ജീയാദ്യേന ബഭൂവ പങ്ക്ജവതീ മൌലിസമ്പ്രവൃന്തീ ക്ഷണമ് ।
കിഞ്ചോദഞ്ചിതബാലപൽലവവതീ ജാതാ ജടാവൽലരീ
ലാക്ഷാപാതവശേന സാന്ധ്യസുഷമാസാന്ദ്രാ ച ചാന്ദ്രീ കലാ ॥ ൧൪ ॥

ദൃഷ്ട്വാ രാത്രിഷു ചന്ദ്രപ്രാദജനിതാം പാഥോരുഹാണാം ധ്രുവാ
ദേവി! ത്വം കരുണാകുലേവ കുരുഷേ തദ്വൈരനിർയാതനമ് ।
മാനാനമമ്രഹേശമൌലിവലഭീവാസസ്യ ശീതത്വിഷോ
നിത്യം പങ്ക്ജപാദഘാതജനിതാ ബാധാ യദാധീയതേ ॥ ൧൫ ॥

സമ്ഭ്രാന്തിസ്തവ ദേവി! സാ വിജയതേ മാനാവനന്ദരേ ശിവേ!
ത്വത്പാദാമ്ബുരുഹപഹാരമുദിതേ മന്ദം സമുത്ഥായിനി ।
ലാക്ഷാരാഗരസാരൂണം നിപതിതം ഗങ്ഗാപയശ്ശീകരം
ദൃഷ്ട്വാ ശോണിതശങ്കയാ തരലിതാ കാന്തം യദാലമ്ബമാഃ ॥ ൧൬ ॥

സാ പാദദ്വിതയാഹതിർജയതി തേ, യസ്യാം ഗിരീന്ദ്രാത്മജേ!

പ്രാചീനേന്ദ്രിയുതേ നവേന്ദ്രദശകേ മൌലിസ്ഥലീസങ്ഗതേ ।
സ്വസ്തൈകാദശമൂർതിതാസമുചിതാനേകാദശൈവോഡുപാ-
നാബിഭ്രാണ ഇവാബഭൗ സ ഭഗവാനേകോ/പി രുദ്രഃ സ്വയമ് ॥ ൧൭॥

കിം വൈരിഞ്ചകരോടികോടിനിഹതം കിം വാ ഫണിഗദ്രാമണീ-
നിശ്വാസാനിലവേദിതം ന്വിദമിതി പ്രേമാർദ്രസ്രൽപിനാ ।
മാനസ്യോപശമേ കരേണ ശനൈകരാമ്യുദ്നതാ ശമ്ഭുനാ
ഭൂയശ്ചുമ്പിതമബ്ജയുതി പദം ധ്യായാമി മായേ! തവ ॥ ൧൮॥

പൂർവം ജഹ്നുസുതാ സകൃന്മൂരരിപോഃ ശ്രീപാദസങ്ക്ഷാലനാ-
പുൺയാദീദൃശവൈഭവാ സമഭവത്ഗോവിന്ദവന്ദ്യേ! ശിവേ! ।
സേയം സമപത്രി ശമ്ഭുമൌലിനിലയാ മാനപസ്രങ്ഗാനതൌ
നിത്യം ത്വച്ഛരണാവസേചനഭൂവാ പുൺയേന കീദൃഗ്ഭവേത്? ॥ ൧൯॥

പൂർവം ധ്യാകരണപ്രപഞ്ചനവിയൌ ലബ്ധ്വാപ്തനേകം പദം
കിം നോ തൃപ്തിമഗാദഗാധിപസുതേ! ശേഷഃ ഫണിഗദ്രാമണീഃ ।
ആലീനഃ ശശിമൌലിമൂർദ്ധനി ചിരം പ്രേമപ്രകോപാനതൌ
ലബ്ധും തേ പദമേകമേവ കുതുകീ നിത്യം യതോ വർതതേ ॥ ൨൦॥

തിഷ്ഠന്ത്യാം പ്രണയപ്രകോപവശതോ ബാഷ്പാകുലാക്ഷയാം ത്വയി
ശ്രീകൺഠേ നഖദർപണപത്രിഫലദൃപേ പുരോവർത്തിനി ।
പാദാഗ്ദേ പതിതോ/യമിത്യഭിഹിതേ സഖയാ, തവാലോകനം
ലോലം പാദതലേ വിഭാതി സഹസാ സാകോപമാലീമുഖേ ॥ ൨൧॥

കാൻതാലോകനലജ്ജയാ വിനമിതേ കാന്തേ മുഖാമ്ഭോരുഹേ
യാസൌ ഭൂതലപാതുകാ നയനയോഃ ശോഭാ തവാഭാസതേ ।
സാ താവത്തരുണാരുണാമബ്ജയുഗഭ്രാന്ത്യാ ത്വദങ്ഘ്രിദ്വയ-
പ്രാന്തേ ഭാതി മരന്ദപാനകുതുകഭ്രാന്തേവ ഭൂങ്ഗാവലീ ॥ ൨൨॥

കിം ബ്രഹ്മം കുടിലാത്മകോ/പി കബരീഭാരസ്ത്വദീയഃ ശിവേ!
 കേലീവിശ്ലഥിതസ്തനോതി യദയം ത്വത്പാദസംസ്പർശനമ് ।
 തത്ഭൂയഃ സുമനോഗണാഭ്യുതഗുണസ്ത്വന്മൗലിസംലാൽയതാം
 ധത്തേ; ചിതമസൌ, ത്വദങ്ഘ്രിഭജനാത്കിം കേന നോ ലഭ്യതേ? ॥ ൨൩ ॥

രാഗദ്വേഷമുഖാ ഹി വിഭ്രമഭരോ നശ്യാന്തി വിശ്വേശ്വരി!
 ത്വത്സങ്ഗാദിതി മുക്തിദേശനിലയേ! മിഥ്യാ ജനൈഃ കഥ്യതേ ।
 ഉദ്യദ്വേഷമുദാരവിഭ്രമഭരം ഗാത്രം ദധത്യാ ത്വയാ
 രാഗോ/പി ധ്യിയതേ/ധികം ചരണയോഃ ശോണാമ്ബുജച്ഛായയോഃ ॥ ൨൪ ॥

ദേവി! ത്വത്പദസത്പരാഗമനിശം മൌലൌ സമാബിഭ്രതാം
 സാധുനാമപരാഗതൈവ ഭവതീത്യാശ്ചര്യമാസ്താമിദമ് ।
 പാദസ്തേ നഖരപദ്രാവലസിതോ ജാഗർതി സോ/യം പുന-
 ശ്ചിത്രം നാമ ഖരപദ്രാവലസിതോ ദുഷ്ടാസുരം പിഷ്ടവാൻ ॥ ൨൫ ॥

ദ്വിത്വേന സ്ഥിതയോസ്ത്വദീയപദയോർദ്വൈതം നിരസ്യ സ്ഫുടം
 കൈവല്യപത്രിപാദനേ കുശലതാ ജാതേതി കോ/യം കഥ്യഃ ? ।
 കിം വാ യുക്തിഭിരത്, മുക്തികരതാ യക്തൈവ തേ പാദയോ-
 ര്മുക്താ ഏവ ഹി വിസ്ഫുരന്തി വിമലാസ്തത്സങ്ഗിനോ/മീ നഖാഃ ॥ ൨൬ ॥

പാദാഗ്രം തവ കാമദം സുരലതാശാഖാഗന്ധമാചക്ഷ്മഹേ
 ജാതാ യത്പ്രഹി ബാലപൽലവരുചിഃ സ്വൈരേവ രാഗോദയൈഃ ।
 ഉത്സർപന്മഖമൺഡലീസുഷമയാ പുഷ്പാലിരുത്പാദിതാ
 സഞ്ജാതാലിരുതിശ്ച മഞ്ജുലതരൈർമഞ്ജീരശിഞ്ജാരവൈഃ ॥ ൨൭ ॥

ദേവീയം തവ സന്തതേശമകുടസ്വർലോകകൽലോലിനീ-
 കൽലോലാഹതിഭിർവിശേഷവിമലാ ജീയാൻമഖശ്വരേണികാ ।
 യദ്ധാവൽയമവാപ്തമാത്കുതുകാസ്തോയേ തപസ്യാന്തയമീ

ദീനാഃ ഫേനകണാശ്ച മൌക്തികഗണാഃ ശബ്ദാശ്ച ശബ്ദകാമഹേ || ൨൮ ||

മാനേ ശമ്ഭുശിരഃപ്രഹാരചരിതം നൈവ ത്വദിച്ഛാകൃതം
ജാനേ ദേവി! പദാബ്ജയോസ്തു പുരജിൻമൂർദ്ധ്വനാ വിരോധാദിദമ് ।
ഏതേ പാദനഖാംശുബ്ദധകലഹാഃ ശീതാംശുമന്ദാകിനീ-
ഭോഗീൻദ്രാഃ കില ശബ്ദകരസ്യ ശിരസാ ശബ്ദാം വിനാ രക്ഷിതാഃ || ൨൯ ||

ദേവി! ത്വച്ഛരണോച്ഛലൻനഖഘൃണിശ്ശരണീഷു ലീനോ നമ-
ന്നാഭാതി സ്മടികാചലസ്ഫുടതടീശായീവ സായൻനടഃ ।
ഹംസാലീന ഇവ സ്വയം കമലഭൂഃ ക്ഷീരാബ്ധിശായീവ ച
ശ്രീഭർതാ മഘവാപി നാകസരിതി സ്നായൻനിവാരലോക്യതേ || ൩൦ ||

ഡോലാകേലിവിധൌ ഹിമാചലശിലാദേശേ സമഭയാഹതാത്-
പാദാഗ്ദ്രാതവ യാനി യാവകരസപ്രസ്തൻദനാൻയമ്ബികേ! ।
താൻയഭയാഗതസ്മഭസങ്ഗരഭവദക്രതാമ്ബുവിസ്താരണാ-
ബിൻദുക്ഷേപനിഭാനി നൻദദമരീവൻഭയാനി വൻദാമഹേ || ൩൧ ||

ഡോലാകേലിഷു യം ഹിമാചലശിലാലഗ്നം വനേവാസിനോ
ഭക്ത്യാ യോഗിവരാസ്തദ്രിപുൺഡക്രലിതേ ലിമ്പൻതി ഫാലാൻതരേ ।
യം സിദ്ധപഥദാഃ സമേത്യ തിലകം കുർവൻതി നത്വാ മുഹു-
സ്തം ദാക്ഷായണി! തേ കദാ നു പദയോരീക്ഷേയ ലാക്ഷാരസമ് ? || ൩൨ ||

ദേവി! ത്വം മുരവൈരിണഃ പണ്ണമനേ യത്കിഞ്ചിദാകുഞ്ചയ
ശ്രീപാദാമ്ബുജമൻയമാസ്യ ശിരസി ത്വത്പാദലാക്ഷാഞ്ചിതേ ।
ശ്രീഭൂമ്യോരിതരപണ്ണാമകൃതമിത്യൻയോൻയമാശങ്കയാ
രോഷയാകുലയോശ്ചിരം സ ഭഗവാൻ ജായേത പർയാകുലഃ || ൩൩ ||

പ്രാഗുദ്വാഹവിധൌ ഹിമാചലസദസ്യശ്മാധിരോപായ യ-

നന്ന സ്പ്രക്ഷ്യാമി വിയദ്യുനീമിതി പുനഃ സത്യം വിധാതും ച യത് ।
ദൈത്യോത്ക്ഷേപണസാഹസേ വിരചിതേ സംവാഹനാർഥം ച യത്-
തത്പാദഗഹണതന്ത്രം വിജയതേ ശർവേണി ശർവാണി! തേ ॥ ൩൪ ॥

സുമ്ഭസ്മതേ കില ദേവി! രാഗകലഹേ പാദപഹാരോത്സവം
ലബ്ധും കാങ്ക്ഷിതവാനുപായമിഹ ഖൽവജ്ഞോ ന വിജ്ഞാതവാൻ ।
യദ്യായോത്സ്യത ഘോരമാഹിഷവപുർധാരീ സ വൈരീ തതഃ
പ്രാഘാനിഷ്ഠത മുർധ്നി കോമലരുചാ പാദാഭവിൻദേന തേ ॥ ൩൫ ॥

ആനമ്ഭരേ ഗിരിശേ പദപഹരണേ ദത്തേ ഭവത്യാ രുഷാ
।ദ്ന്നാഥേ! കിം മഹിഷോഹാർദ്ദ്മിത്യഭിഹിതേ ദേവേന തസ്മിൻ ക്ഷണേ ।
ആലിഷ്വാകലിതസ്മിതാസു, പുനരപ്യുദ്ദാമപുഷ്ഠദ്യുഷ-
സ്തൻമൌലൌ ജയതി ദ്വിതീയമപി തേ പാദാബ്ജസന്താഡനമ് ॥ ൩൬ ॥

പാദാഗ്രം തവ സങ്ഗരശമ്രവശാദാക്ഷാരിലാക്ഷാരസം
വിന്യസ്തം മൃഗനായകോപരി ചിരാജ്ജീയാദഗേൻദ്രാത്മജേ! ।
യത്കാൻതൈവ ച ലോഹിതോ മൃഗപതിർദൈത്യപഹാരോദ്ഗല-
ദക്രാമ്ഭഃകണികാ വഹൻനപി തഥാ നാമാനി വൈമാനികൈഃ ॥ ൩൭ ॥

നൈവാലിമ്പ നിലിമ്പമൂർദ്ധസു, ന വാസിംഹോപരി ത്വജ്ജയതാം
മാ ചേദം മഹിഷസ്ത മുർദ്ധ്നി രഭസാദാലിപ്ത ലോലുപ്തതാമ് ।
പത്യൂർമൌലിനദീജലേ പരമിദം സങ്ക്ഷാലനീയം ത്വയേ-
ത്യാലീകേലിഗിരോ ജയന്തി ഗിരിജേ! ത്വത്പാദലാക്ഷാർപണേ ॥ ൩൮ ॥

നത്വൈവ പഥ്രമം ത്വദങ്ഘ്രികമലം തൌ പുഷ്പവന്താവുഭൌ
തരൈലോക്യം മഹസാഭിഭൂയ ചരതോ ഽയോമാൻതരപ്രാൻതരേ ।
നാഥേ! തൌ കഥമന്യഥാ പരിഗലൽലാക്ഷാരസക്ഷാലിതൌ
വീക്ഷ്യേതേ ഭൃശശോണിബിമ്ബമുദയാരമ്ഭേ പ്രിയമ്ഭാവുകൌ ॥ ൩൯ ॥

ത്തരൈലോക്യം വശയന്തി, പാപപടലീമുച്ചാടയന്ത്യുച്ചകൈ-
ർവിദ്വേഷം ജനയന്ത്യധർമവിഷയേ പസ്രുതമ്ഭയന്ത്യായപദഃ ।
ആകർഷന്ത്യഭിവാഞ്ചരിതാനി മഹിഷസ്വർവൈരിണോ മാരുണാ-
ശ്ചിതഃ! ത്വത്പദസിദ്യചുർണനിവഹാഃ ഷട്കർമണാം സാധകാഃ ॥ ൪൦ ॥

കിം കർപദഗുമപഞ്ചകം പണ്ണമതാമാകാങ്ക്ഷിതാപാദനേ
കിം പഞ്ചായുധബാണപഞ്ചകമിദം മാരാരിസമ്മോഹനേ ।
സുക്ഷ്മം കിഞ്ചന പഞ്ചഭൂതവപുഷോ വിശ്വസ്യ കിം കാരണം
ത്വത്പാദാങ്ഗുലിപഞ്ചകാത്മകമിദം കിം ഭാതി ശമഭോഃ പത്രിയേ! ॥ ൪൧ ॥

ഡോലാകേലിഷു ദുരദുരഗമനേ പ്തരേങ്ഖോലനാവിഭ്രമേ
മേദിന്യാമനിപാതിതം ജയതി തേ നാഥേ! പദാമ്ഭോരുഹമ് ।
ഭക്ത്യാ സന്തപതാം ത്വദാനനഗലദ്ഗാനാമൂതാമൂർച്ഛയാ
ഭൂപൃഷ്ഠേ ചിരശായിനാം ദിവീഷദാമാഘട്ഠനാസാധ്വസാത് ॥ ൪൨ ॥

മഞ്ജീരപസ്രരന്മസാരസുഷമാരുപാ കലിന്ദാത്മജാ
സ്വച്ഛായനഖാംശുസഞ്ചയമയീ ഗങ്ഗാ ച സങ്ഗാമുകാ ।
ശോണം പാദരുചാം ചയശ്ച മിലിതോ യേന ത്വദഗ്തേ, തതോ
മജ്ജന്തീവ നമന്തി തത്ര മൂനയഃ സർവേ/പി ശർവാങ്ഗനേ ॥ ൪൩ ॥

മഞ്ജീരാർപിതശകന്ത്രീലശകലശ്രീചഞ്ചലീകാഞ്ചിതം
രാജദ്വരേണുവിഭൂഷിതം പരമഹംസാലീഭിരാസേവിതമ് ।
ത്വത്പാദാഗസ്രരോജമങ്ഗുലിദലച്ഛായഭിരാഭാസുരം
വിഷ്വഗ്തോചിനഖാംശുജാലപയസി സ്വച്ഛേ സമുച്ഛോഭതേ ॥ ൪൪ ॥

മഞ്ജീരസ്വനമഞ്ജുവിഷ്കിരരവേ തത്സങ്ഗിനീലോപല-
ച്ഛായാരുപതമോലവേ നഖമിഷാദക്ഷീണതാരാഗണേ ।
സന്ധ്യാരാഗനിഭസ്വകാന്തിപടലേ ത്വത്പാദമൂലാത്മക-

പ്രത്യുഷോപഗമേ ഹി ദേവി! ലഭതേ ലോകഃ പ്രബോധോദയമ് || ൪൫ ||

വിദ്യാമുക്തിരമാവധുഷു നിതരാം കാമാതുരാ മാനവാ-
സ്തപ്താസ്ത്വന്നഖകാന്തിചന്ദനരസൈരാലിപ്ത ഗാത്രം നിജമ് ।
ത്വത്പാദാബ്ജരുചിപ്രവാലനിചിതേ ഭൂമീതലേ ശേരതേ
നിത്യം ദേവി! ഭവത്കൃപാപ്രിയസഖീവിശ്വാസതഃ കേവലമ് || ൪൬ ||

മഞ്ജീരക്വണിതൈഃ ക്ഷിപന്നിവ മുഹൂഃ ശ്രീമന്നഖാംശുദ്ഗമൈ-
ർദൈത്യേന്ദ്രം പ്രഹസന്നിവാരുണരുചാ രുഷ്യന്നിവാസ്ഥൈ ഭൃശമ് ।
ധീരായാം ത്വയി നിർവികാരമനസി ത്വത്പാദ ഏവ സഹൃദം
പുഷ്പണൻ വൈരിവികാരമേഷ മഹിഷധ്വംസീ പരിതപ്രായതാമ് || ൪൭ ||

ക്ഷിപ്രം ദേവി! ശിരസ്തന്ദനേ മഹിഷം പിഷ്ടവാ തതോ/ധഃ പദം
ദിത്സന്ത്യാം ത്വയി കൺഭഞ്ജനഭിയാ കൺഠീരവേ വിദ്വതേ ।
മേദിന്യാമപി ഭീതികമപിതതന്നൗ പരേമത്വരാശാലിനാ
ശർവേണൈവ നിജാങ്കസീമ്നി നിഹിതം പാദദ്വയം തേ ജയേത് || ൪൮ ||

പൂർവം ദേവി! പദാബ്ജുജേന മഹിഷപ്രധ്വംസനാഭ്യാസതഃ
പശ്ചാത്കൃത്സിതസുമ്ഭദൈത്യവിജയോ/പ്തേവം കൃതഃ കിം ത്വയാ? ।
നോ ചേദ്ഭാതി കഥം കൂസുമ്ഭവിജയീ പാദാബ്ജദേശോ/യമി-
ത്യാലാപേ ഗിരിശസ്ത തദ്വിജയതേ മന്ദസ്ഥിതം ദേവി! തേ || ൪൯ ||

ബിഭ്രാണേന മനോജ്ഞയാവകരസം മഞ്ജുധ്വനന്നുപൂര-
ശ്ലേഷാലങ്ക്യതിശാലിനാ നഖമണീജാതപ്രസാദശ്രിയാ ।
ഏകേനൈവ പദേന ദേവി! മഹിഷധ്വംസേ മഹീയസ്തരഃ
ശ്ലോകോയം രചിതസ്ത്വയേതി വിബുധാഃ സംശ്ലാഘനം കൂർവതേ || ൫൦ ||

ത്വം ശമഭോർമഹിഷീ ഭവസ്തഗസ്യതേ! തേനോപഹാസായ തേ

ദൈത്യോ/യാം മഹിഷീഭവൻസുപഗതഃ, സോ/യം കഥം ക്ഷമ്യതേ ? ।
ഇത്ഥം നൂപുരനിഃസ്വന്നൈരിവ വദൻ പാദസ്തവദീയോ രൂഷാ
ശസ്തപ്രഗ്രഹണാത്പുരൈവ മഹിഷം പിഷ്ണൻ പരിതപ്രായതാമ് ॥ ൫൧ ॥

ദേവോ പങ്ക്തശയോ/ദ്യ കോ/പി മഹിഷച്ഛമാ മഹാൻ കൺടകഃ
പാദേനാഹത ഇത്യുദ്യുദ്ധഹസിതം സഖ്യാ സമാവേദിതേ ।
സദ്യഃ കൺടകശാലിനാ കരതലേനാസാദ്യ പാദാമ്ബുജം
ഗൃഹ്ണൻനാർത്തിവിനോദനായ ഗിരിശോ ജീയാത്പ്രിയസ്തേ ശിവേ ॥ ൫൨ ॥

ത്വത്പാദാങ്ഗുലിപൽലവൈരഗസ്യതേ! ദേവി! സ്വയം പഞ്ചഭിഃ
പഞ്ചത്വം ഗമിതോ മഹാസുര ഇതി സ്വാത്മാനുരൂപം കൃതമ് ।
ഏതൈരേവ നതോ ജനസ്തദ്രിശതാം നീതോ, മഹേശഃ പുന-
ർലക്ഷ്യത്വം ഗമിതഃ പസ്രുനധനുഷോ വിസ്താപനം തദ്ഭവയമ് ॥ ൫൩ ॥

ബ്രാഹ്മം മാഘവനം ച വാഹനമഹോ മൻദൈർഗതൈർനിൻദിതം
ധാവൽയേന നഖത്വിഷാം വിഹസിതോ വാഹോ/പി മാഹേശ്വരഃ ।
ഇത്ഥം വാഹനവൈരിതാം ഭജതി തേ പാദസ്തതോ മൻമഹേ
കാത്യായന്യമുനാ ന്യഘാനി മഹിഷഃ കാർത്താന്തവാഹഭൂമാത് ॥ ൫൪ ॥

സീമന്തപക്രമേ സുരേന്ദ്രസുദ്യശാം സിന്ദൂരരേഖാത്മനാ
മാണിക്യദ്യുതിസഞ്ജ്ഞയൈവ മകുടീകോടീഷു ദൈത്യദ്യുഹാമ് ।
ശമഭോർമൂർധ്നി ജടാഘടാരുണരൂപിയാജേന പാദപശ്ചൈ-
വൈകാ തേ പരിണാമമേതി കരുണാമൂർതേ! ഗിരീന്ദ്രാത്മജേ ॥ ൫൫ ॥

നോ കേശഃ പരമാശയഃ സുമനസാം, പാദാബ്ജരേണുശ്ച തേ
നോ മൻദാരസിതാ പരം സ്മിതരൂപിർമഞ്ജീരയോശ്ച ഭവയീ ।
നോ ബാഹുഃ കലഹം സമേത്യ ജയതി, ത്വദ്യാനലീലാപ്തസൌ
നോ ശൂമഭേതരലാക്ഷമാനനമിദം, പാദാമ്ബുജം ചാമ്ബികേ ॥ ൫൬ ॥

നാഥേ! താവകവാഹസിംഹചക്രിതാസ്ത്വത്പാദമുലേ നതാ
നൂനം ബഭ്രുരഭ്യമുപ്രിയമുഖാ ദിക്കുമ്ഭിവിരാശ്ചിരമ് ।
നോചേദേഷ കഥം തദുന്മനതശിരസ്സിൻദൂരസന്ദോഹജോ
രാഗസ്തേ ചരണാമ്ബുജേ പരിണമന്മന്ദയാപി വിദ്യോതതേ ॥ ൫൭॥

ത്വത്പാദോ/യമജാശ്വിതശ്ച രൂപിരസ്പർശാൻവിതോ യോഗിനാ-
മന്തഃസ്ഥാക്യതിരൂഷ്മഭാക് ച മഹിഷപ്രവംസനപക്രമേ ।
ഏവം ഖൽവഖിലാക്ഷരാത്മകമമും ശൈലേന്ദ്രകന്യേ! കഥം
ഭാഷന്തേ നതവർഗബന്ധുമപവർഗാലമ്ബനം വാ ജനാഃ? ॥ ൫൮॥

ഉൻമീലന്മഖമൺഡലീഹിമകണ്ഠഃ, ശോണപത്രാഗൈരികം
ബിഭ്രാണഃ, പരിശോഭമാനകടകോ, ഭൂയോ വനൈകാശത്രഃ ।
ഗായത്സിദ്യവധൂനിഷേവിതതലഃ പാദസ്ത്വദീയഃ ശിവേ!
രാജത്യേഷ ഹിമാദ്രിപാദവദിദം യുക്തം ഹിമാദ്യരേ സുതേ! ॥ ൫൯॥

ദിക്പാലൈർദശഭിഃ പൃഥക്പൃഥഗയം ത്വത്പാദയോരർപിതോ
ദൃശ്യോ ഭക്ത്യനുരാഗ ഏവ ദശധാ ശോണാങ്ഗുലിശ്ശ്രീമിഷാത് ।
പാദാഭയാമപി താൻ പത്രി പക്രടിതാ നൂനം പസ്രാദാങ്ക്വരാ
ദൃശ്യന്തേ നഖകാന്തിപങ്ക്തിദശക്വയാജേന ശൈലാത്മജേ! ॥ ൬൦॥

മോഘാനാം കുലിശസ്ത ചാപത്രിഹതാ ധാരാഃ കമുന്താം ചിരം
നോ നശ്യേന്മദദാനവാരിവിഭവോ നാകസ്ത നാഗസ്ത ച ।
പുത്രോ/യം മമ സൈനികാശ്ച ദധതാം നിത്യം ജയന്തഃ സുഖം
ത്വത്പാദാമ്ബുജപാതിനഃ സുരപതേരിത്ഥം ജയന്ത്യർത്ഥനാഃ ॥ ൬൧॥

ആജ്യാസക്തകരൈർദ്വിജൻമഭിരഹം ഹൂയേയ, നോ ദാനവൈഃ
സ്വാഹാരോചിതമസ്തു പാർശ്വമനിശം, താദൃക് ച ഹായം ലഭൈ ।
രക്ഷാവാനിതി ഭൂതിമാനിതി ച മേ ശബ്ദപ്രസിദ്യയാ ശിവേ!

നോപേക്ഷയോ/ഹമിതി ത്വദഞ്ചലിനമനേ ജീയാസുരഗ്നേരഗിരഃ || ൬൧ ||

ദ്വൈതവത്ഭക്താഘമബുദ്ധിപൂർവലിഖിതം സ്യാച്ചേത്ക്ഷമേമാഃ ശിവേ!
കാൻതസ്തേ മയി രോഷവാൻ, കൂരു പുനസ്തസ്യാർദ്രഭാവം ശനൈഃ |
ദേവി ത്വം മഹിഷാഭിഹന്തരി! ചകിതം ത്രായസ്വ മേ വാഹനംദ്വൈതം,
കാലസ്തേതി ജയന്തി തേ പദനന്തൗ ലോലസ്ത സമപ്രാർഥനാഃ || ൬൨ ||

ധർമ്മാചാരപരോ/ഹമിത്യവമതോ രക്ഷോഭിരേകാൻവയൈ-
ർമഹ്യാം ദേവി വിനിന്ദിതാ ദിശമദുർജാതിദ്വിഷശ്ചാമരാഃ |
ദൈവാദിത്യുഭയചയുതോ വിശരണോ രക്ഷയോ/ഹമിത്യാദയ-
സ്തവത്പാദപണ്ണന്തൗ ജയന്തി നിരൂതേരത്യാകുലാഃ പ്രാർഥനാഃ || ൬൩ ||

മത്പുത്രയാ മമ വാ മുകുന്ദഗൃഹതാഭാഗ്യാം ന സങ്ക്ഷീയതാം
മാഹം പായിഷി കൃത്ഭജേന മുനിനാ കൽപാൻതസുർയേണ വാ |
ദ്വേധാ മേ സുരവാഹിനീദയിതതാ സാധു ത്വയാ രക്ഷയതാം
ത്വത്പാദാമബുജപാതിനോ ജലപതേരിത്ഥം ജയന്ത്യർത്ഥനാഃ || ൬൪ ||

വിശ്വപ്രാണമയീ ത്വമേവ, മമ തു പ്രാഹുർജഗത്പ്രാണതാം
സർവസ്യാപി സദാ ഗതിർഹി ഭവതീ, മാമേവമാഹുർജനാഃ |
ലജ്ജാപാദകമീദ്യുഗം ജനനി! നഃ, കിം കൂർമഹേ, പാഹിമാ-
മിത്യേവം പവനസ്ത തേ പദനന്തൗ വാചോ ജയന്ത്യർത്ഥനാഃ || ൬൫ ||

ശങ്ഖോൽപാസിഗലോജ്ജ്വലേ! സമകരേ! പദ്മേന, കൂന്ദസ്മിതേ!
പാദാഗ്രാദ്യുതകുച്ഛപേ! മുഖമഹാപദ്മേ! മുകുന്ദാശ്രിതേ! |
ഇത്യസ്ഥൻനിധിഗാതരി! നീലനയനേ! ചർചാത്മികേ! പാഹിമാ-
മിത്ഥം പാദനതിഃ ശിവേ! വിജയതേ സഖ്യം കുമ്പരസ്ത തേ || ൬൬ ||

സന്താനമേഷു ഭവത്പദാമബുജനഖ്യാനായാം ജടാസങ്ഗിനീം

ഗന്ധേയോലിജനാ വദന്തി വിതഥം മാ ഭൂർമുധാ കോപിനീ ।
ദൃഷ്ടിർമയ്യയി! നീയതാം, പരൂഷമപ്യേകം വചോ ദീയതാ-
മീശാനസ്യ ഭവാനി! തേ പദനതാവിത്ഥം ജയന്ത്യർത്ഥനാഃ ॥ നവ്യ॥

നാഭീതോ/ഭവമാദിതസ്തവ ബലാത് പശ്ചാദഭീതോ/സ്ഥ്യഹം
തത്രൈഷണ ത്രിമുഖീകൃതോ/പി ചതുരാസ്യോ/ഹം തവൈവ സ്തവൈഃ ।
ത്വം വിശ്വാത്മതയോപജന്യ ന പുനഃ സശ്ചാരമാഖ്യാഹി മാ-
മിത്ഥം ദേവി! ജയന്തി തേ പദനതൗ വാണീപതേർവാണയഃ ॥ നന്ദ॥

ആശീരസ്തി മുഖേ, വിധമ്ബയതി മാം ഭൂയോ/പി ചാശീഃസ്പൃഹാ
ഭോഗാഃ സന്തി സഹസ്രധാ, പുനരഹം ഭോഗാൻ കഥം പ്രാർഥയേ? ।
ശേഷോ/ഹം സ്പൃഹയാമ്യശേഷസുഖമിത്യേതച്ച ഹാസാസ്പദം,
നാഥേ! ചിന്തയ സർവമിത്യഹിപതേസ്ത്വത്പാദപാതോ ജയേത് ॥ ൭൦॥

പാർവതയാഃ പദമത്ര ദൃശ്യമിതി വാ പാദേ ഭവത്വേന വാ
സാധുത്വാത്ത്വദുപാസ്തയേ ഹിതതയാ പദ്യാന്യമൂനി സ്ഫുടമ് ।
സൈഷാ മൂക്തിപുരീഗിരീൻദ്രനയാ ഭക്തേന നാരായണേ-
നാബദ്യാ ഖലു സപ്തതിർദിശതു വഃ കർത്യാണഹർലോഹലമ് ॥

Shri Narayana Bhatta, the author of this work is more famous for his
work "Narayaneeyam". Narayaneeyam was composed in his younger days. It
is said that he had a vision (dream) in which Krishna appeared to him
and commanded him to go to Mukkola Bhagavati (Devi) temple in north
Kerala. He went there and stayed there worshipping the Goddess till his
last days. This temple is also known as Mukhisthala. It is said that
the poet attained Mukti there. It was during his stay at Mukkola that
he composed "Sripadasaptati", seventy verses on the divine feet of the

Goddess. It is assumed that he composed only 70 verses because he was

70 years old when he composed this work.

Encoded by Ramu, Ramesh Natarajan, Shibin PK, Sugesh,

Achari, Rajmohan, Ranjana, Jayati, and Shankara

Proofread by Shankara, PSA Easwaran psaeaswaran at gmail.com

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

Last updated ॐoday

<http://sanskritdocuments.org>

Sripadasaptati Lyrics in Malayalam PDF

% File name : shrIpAdasaptati.itx

% Location : doc_devii

% Language : Sanskrit

% Subject : philosophy/hinduism/religion

% Transliterated by : Ramu, Ramesh Natarajan, Shibin PK, Sugesh, Achari, Rajmohan, Ranjana, Jayati, Shankara

% Proofread by : Shankara shankara_2000 at yahoo.com , PSA Easwaran

% Latest update : August 13, 2011, June 14, 2015

% Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

% Site access : <http://sanskritdocuments.org>

%

% This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study

% and research. The file is not to be copied or reposted for promotion of

% any website or individuals or for commercial purpose without permission.

% Please help to maintain respect for volunteer spirit.

%

We acknowledge well-meaning volunteers for Sanskritdocuments.org and other sites to have built the collection of Sanskrit texts.

Please check their sites later for improved versions of the texts.

This file should strictly be kept for personal use.

PDF file is generated [December 15, 2015] at Stotram Website